

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/209/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202233
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719202233.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu W., B.. so sídlom W. XX, A., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Q.. K. S., advokátkou, so sídlom V. XXXX/XA, A., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej V. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX., W. A., o zaplatenie 670,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 2. októbra 2019, č. k. 8Csp/46/2019-30, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 2. októbra 2019, č. k. 8Csp/46/2019-30, súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 333,36 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 41,67 eur od 09.08. 2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 eur od 08. 09. 2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 eur od 08.10.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 eur od 08.11. 2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 eur od 08.12. 2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 eur od 08.01.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 eur od 08. 02.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 eur od 08.03.2017 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 20,- eur mesačne, ktoré splátky je žalovaná povinná poukazovať žalobcovi vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim od právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, výrokom II. vo zvyšku zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny vo výške 450,70 eur, zmluvnej pokuty vo výške 40,- eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- eur, zmluvného úroku vo výške 32,26 % zo sumy 500,- eur od 03.03.2016 do 22.03.2016, zmluvného úroku vo výške 32,26 % zo sumy 450,70 eur od 23.03.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy 450,70 eur od 09.08.2016 do zaplatenia, a výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že v predmetnej právnej veci dňa 07.03.2016, uzavreli žalobca ako veriteľ, so žalovanou ako dlžníkom, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 03.03.2016 a žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 500,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu vo výške 91,60 eur. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere vznikol medzi stranami právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. XXX/XXXX Z. z.. Zmluvou sa žalobca v rámci predmetu svojej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanej ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaná sa tieto zaviazala splatiť v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 59,10 eur, vždy k

7. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 07.04.2016. V prejednávanej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie po preskúmaní predmetnej zmluvy dospel k záveru, že táto neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na uvedené, preto poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie mal preukázať, že žalobca nezosplatnil úver v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepredložil žiadnu výzvu pred zosplatnením úveru, a preto nedodrжал zákonnú podmienku pred zosplatnením úveru, t. j. k zosplatneniu nedošlo zákonným spôsobom. Preto je podľa jeho názoru potrebné posudzovať premlčanie jednotlivu ku každej splátke. Žalobca podal žalobu na súd dňa 06.08.2019, to znamená, že splátky splatné pred 06.08.2016 sú premlčané. Vzhľadom na to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a žalovaná mala poskytnutý úver 500,- eur splácať v 12 mesačných splátkach, počnúc od 07.04.2016, t. j. $500/12 = 41,67$ eur mesačne, splátky splatné 07.04.2016, 07.05.2016, 07.06.2016, 07.07.2016, sú premlčané. Žalobca má na základe uvedeného nárok len na zaplatenie splátok splatných po 06.08.2016, t. j. spolu vo výške 333,36 eur (8x 41,67 eur). Vzhľadom na to, že sa žalovaná so splácaním úveru dostala do omeškania, žalobca má nárok aj na úrok z omeškania, a to vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti nepremiľčanej splátky. V prípade 6. až 12. splátky, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vždy od nasledujúceho dňa po splatnosti danej splátky. V prípade 5. splátky, priznal úrok z omeškania z prvej nepremiľčanej nezaplatennej splátky 41,67 eur až od 09.08.2016 (nie 08.08.2016, t. j. dňa nasledujúceho po splatnosti danej splátky) vzhľadom na to, že žalobca si v žalobe úrok z omeškania uplatnil až od 09.08.2016. Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 40,- eur. Súd prvej inštancie uzavrel, že dojednaná zmluvná pokuta je zjavne dojednaná v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, keďže vôbec nezohľadňuje dĺžku omeškania a ani sumu, s ktorou je dlžník v omeškaní. Takto paušálne dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda dojednanie o zmluvnej pokute je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Z vyššie uvedených dôvodov, súd prvej inštancie zamietol i nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia 180,- eur za upomienky, súd prvej inštancie konštatoval, že tieto sú nedôvodné, lebo žalobca nijakým spôsobom nepreukázal ich doručenie žalovanej, preto žalobu aj v tejto časti zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu zamietavej časti, podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že „Okresný súd Rozsudkom vedeným pod sp. zn. 4Csp/59/2019 zo dňa 19. 09.2019 v I. výroku rozsudku žalobu žalobcu zamietol.“ Ďalej dôvodil, že zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11 ods. 1. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník uhradí celkovú čiastku v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 49,30 eur vždy k 3. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 03.04.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatarovi. Žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom. Ďalej oznamoval, že ho súd prvej inštancie nevyzval na opravu väd podania podľa § 129 ods. 1 C.s.p..

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Odvolací súd v prvom rade poukazuje, že dôvod odvolania uvedený žalobcom nie je zrozumiteľný, pretože žalobca v odvolaní úplne a určito nevysvetľuje, v čom vidí nesprávnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie. Možno sa len domnievať, že nie je spokojný s aplikáciou § 9 ods. 2 písm. f) a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na zistený skutkový stav.

6. Na základe preskúmania rozsudku, však odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil.

7. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ods. 20 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

8. Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktoré je rozhodným znením vzhľadom na zásadu nepravej retroaktivity (nepravej spätnej pôsobnosti), v § 9 ods. 2 písm. f) ustanovoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Dňa 12.10.2017 bol prijatý zákon č. 279/2017 Z. z., ktorý v § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. (ktorému zodpovedá písm. f) účinné v čase uzatvorenia zmluvy), vypustil slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Vypustenie tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo podľa predkladateľa návrhu zákona nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-XX/XX S. E. B., a.s./K. A.. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v čl. XX zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení, podľa ktorej členské štáty pri implementácii smernice nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa od ustanovení smernice odchyľujú. Je však zrejmé, že, kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva, dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. (pozri aj rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-XXX/XX Adeneler).

9. Pre naplnenie tejto náležitosti, je v zmluve o úvere v záujme ochrany spotrebiteľa a prehľadnosti potrebné uviesť aj údaj o dni splatnosti poslednej splátky (konečnej splatnosti úveru) jednoznačným a nezameniteľným spôsobom, kedy záväzok spotrebiteľa zanikne splnením.

10. Námietka žalobcu, že zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru, bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, neobstojí. Ako uviedol súd prvej inštancie, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, nemožno vykladať tak, že stačí, ak sa k termínu konečnej splatnosti úveru dá dospieť výkladom (iných) zmluvných ustanovení. Tento termín musí byť jasne a presne vymedzený na jednom mieste v zmluve - v jednom z jej ustanovení, čo v posudzovanej zmluve splnené nebolo. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov.

11. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy, bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.05.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.03.2016). Jedná sa o rozhodnutia súdov vyšších inštancií, ku ktorým sa tunajší súd prikláňa, pričom všeobecné súdy na takomto výklade citovaného ustanovenia zotrvali, ako vyplýva z novej judikatúry, napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 122/2017 zo dňa 12.12.2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 225/2017 zo dňa 25.10.2017, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa 15.08.2017.

12. Termín konečnej splatnosti nie je v zmluve konkrétne vymedzený.

13. Vo vzťahu k námietke odvolateľa o nesplnenej povinnosti súdu prvej inštancie, vyzvať ho na opravu podania, odvolací súd uvádza, že táto námietka odvolateľa je absolútne nekonkrétna, neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca nevysvetľuje, z akých dôvodov je toho názoru, že súd prvej inštancie mal vo veci aplikovať § 129 C.s.p., neuvádza, na čo, na akú konkrétnu opravu, ktorého podania ho mal vyzvať, v akých súvislostiach a pod.. Odvolací súd dodáva, že o danej veci súd prvej inštancie nerozhodol na základe aplikácie § 129 C.s.p., aj preto takáto námietka nie je na mieste.

14. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť.

15. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

16. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovanej v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).